

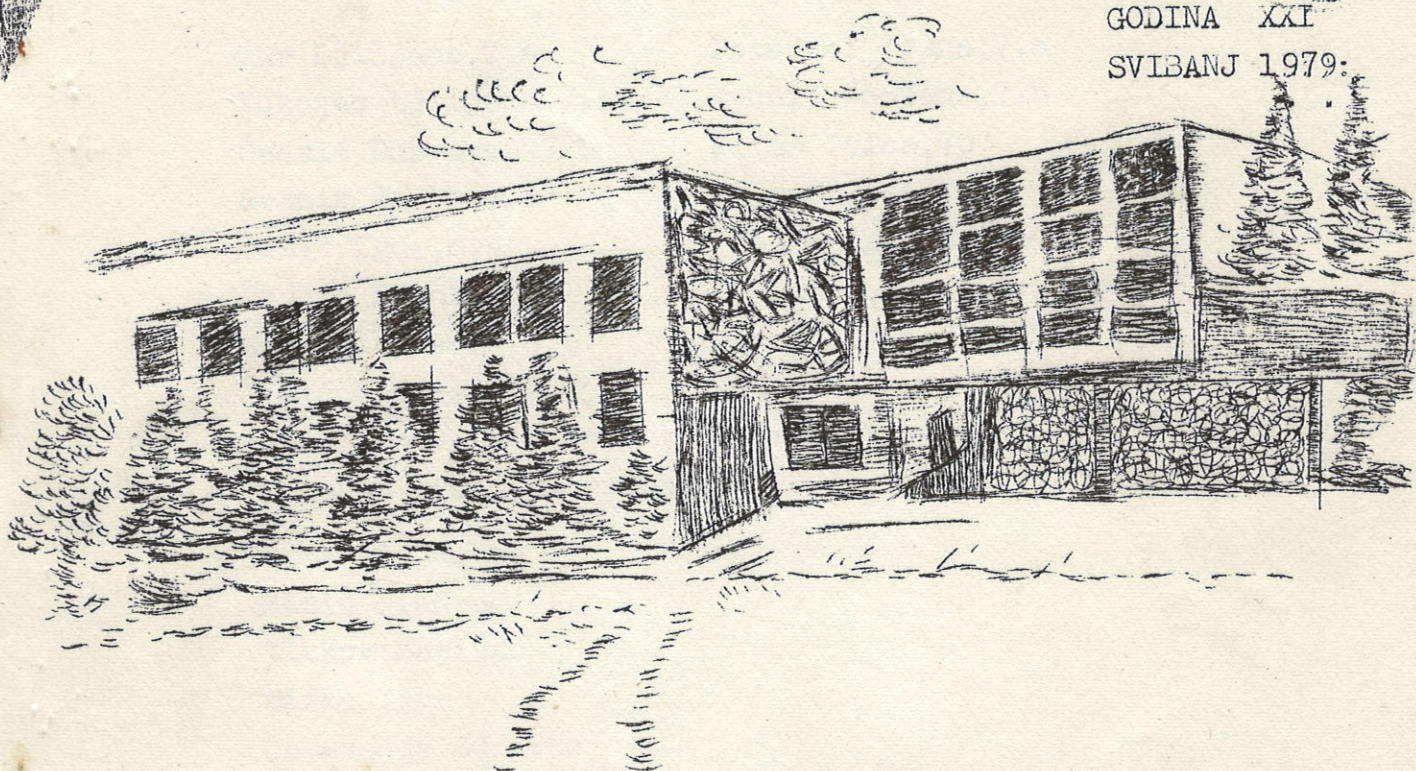
METEOR

3

List osnovne škole "Nada Božić" u Slavonskom Brodu

GODINA XXI

SVIBANJ 1979.

1949 - 1979

=====

M E T E O R

=====

Glavni i odgovorni urednik:

Balabanić Petar, nastavnik

=====

U r e d n i š t v o :

Čar Ljiljana, 7.a	Peternel Vesna, 7.a
Vukovac Ljiljana, 7.a	Krunić Gordana, 7.b
Čeović Dubravka, 7.b	Pifar Ivica, 7b
Krsnik Darko, 7.b	Kmet Franjo, 7.b
Bižić Igor, 8.a	Gasler Mirna, 8.a
Sojčić Branka, 8.a	Velimir Vladimir, 8.b
Mitrović Goran, 8.b	Ivandić Mirjana, 8.b
Micić Miodrag, 8.c	Vickov Marijan, 8c

=====

Likovno grafička oprema:

Mitrović Goran
Micić Miodrag
Vickov Marijan
Bižić Igor
Šaravanja Zdravko
Vuković Zvonko

=====

List izlazi tri puta za vrijeme školske godine.

Cijena pojedinog broja 5 dinara

=====

S V O J I M Č I T A O C I M A

Č E S T I T A M O P R A Z N I K

D A N Š K O L E

VOLIMO TE, DRUŽE TITO

Neka se na tvoj rođendan rascvjetaju crvene ruže,
neka ti naš pozdrav ponese proljetni vihor.

Jasminka Ivanović, 6.b

Nema tih riječi kojima bi se moglo izreći sve najljepše
što ti želimo. Kada bismo svi mi koji te volimo mogli da
izrazimo samo jednu želju, ispleo bi se divan vijenac ljubavi,
vijenac kojem nebi bilo kraja.

Josipa Brkić, 8.b

Dala bih ti da mogu
sunce, mjesec ili zvijezde
al, ne mogu ništa više
osim tople riječi
i pjesme ove.

Draženka Matković, 6.b

Postoji jedna cvjetna staza, staza sreće.
Tom stazom kročiš ti, družo Tito, a za tobom milijuni
nas pionira.

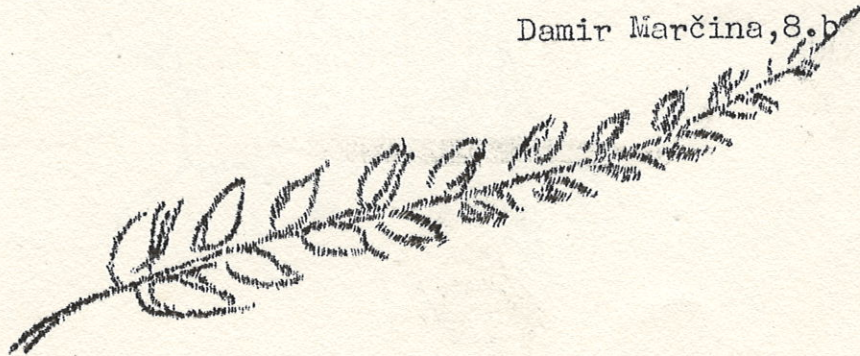
Nataša Dončević, 4.a

Tito je sunce i san,
Tito je nebo i dan.
Tito je najljepši cvijet u kosi,
Tito je ljubav koju ja nosim.

Obradović Darija, 3.c

Tito je živa legenda, čovjek pod čijom čvrstom rukom
stoji naša sudbina. U njemu su se rodile najveće misli
čovječanstva. Njegova riječ je svjetli putokaz koji ukazuje
na put k miru, bratstvu i jedinstvu svih naroda svijeta.

Damir Marčina, 8.b

Zahvalna ti je svaka ptica za radosnu pjesmu i rijeka
za miran tok, cvijeće za opojan miris, sunce što slobodno sja.

Zahvalni smo ti za osmijehom ozarena lica i bezbrižna
djetinjstva, za ljubav i radost.

Mirjana Ivandić, 8.b

Postoji jedan čovjek čije je ime simbol za naše teško,
mukotrpno, ali slavno juče, za naše veliko i ponosno danas i naša
naše blistavo sutra. To je T i t o.

Marijan Vickov, 8.c

OSTALA JE S NAMA

Pred školom stoji nijemi spomenik.

Isklesan u bronci ocrta lik mlade djevojke.

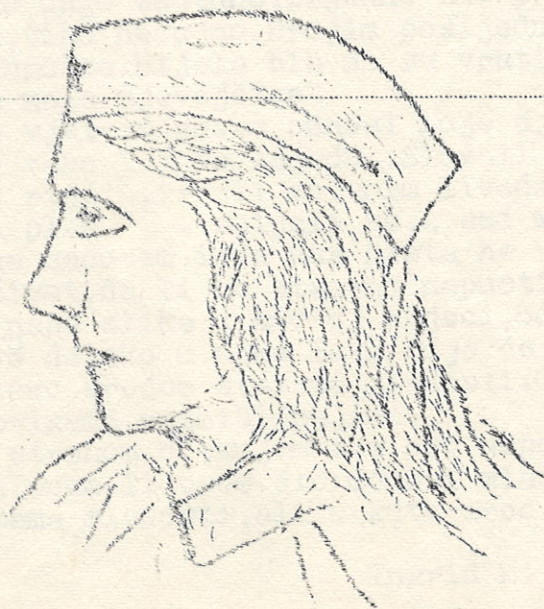
Blagi smiješak, partizanska kapa, uvojci kose. Preza joj pravi
sjenu, miluje kosu.

Stojim.

Gledam toplinu očiju, sunčev sjaj na nasmijanom licu.

Uvijek je tu. Ostat će s nama, s našom mladosti, u našim
sjećanjima.

Snježana Diklić, 8.b

N A Š A Š K O L A

Sjedim u razredu i slušam veseli žamor učenika praćen nježnim cvrkutom ptica. Tiha i vitka breza lagano se ljulja na povjetarcu. Kroz otvoren prozor učionice provlače se sunčeve zrake. Promatram svoje drugove i drugarice i odjednom mi se sjećanje vrati na prvi dan u školi.

Bio je lijep sunčani dan i posvuda se čuo žamor djece koja su pravo polazila u školu. Polako sam spremala knjige u malu djačku torbu i neprestano ispitivala mamu da li je lijepo u školi, a ona mi je samo kimnula glavom i poljubila me, dok joj se na licu pojavio osmijeh.

Dok sam žurila slušajući cvrkut ptičica, željno sam očekivala da što prije udjem u školu i vidim svoju buduću učiteljicu. Uskoro se preda mnom pojavila škola. Oko nje su svuda prolazili veliki i mali djaci čekajući početak nastave. Zazvonilo je zvono. Škola je ponosno otvorila svoja vrata i veselo nas dočekala.

Na vratima se pojavila drugarica učiteljica. Bila je to starija drugarica, a na licu joj se nazirao blagi smiješak. Čim sam je ugledala, učinila mi se dobra i osjećajna i odmah sam je zavaljela.

Počeli smo ulaziti u duge školske hodnike. Išla sam polako i razgledavala sve oko sebe. Divila sam se dugim hodnicima, prostranim učionicama i širokim stepenicama po kojima je odjekivala buka. Pored nas je išla drugarica i uvela nas u učionicu s mnogo školskih klupa i velikih prozora. Brzo smo zauzeli mjesta i uzbuđeno razgledali sve oko sebe. Promatrali smo našu novu drugaricu koja nam je veselim glasom zaželjela dobrodošlicu govoreći da se nada da ćemo svi biti dobri i poslušni djaci.

U razgovoru s njom vrijeme je brzo prošlo. Zazvonilo je zvono najavljujući kraj nastave. Uzeli smo svoje torbe i polako u redu izašli iz svoje učionice. Toga dana stekla sam mnogo novih prijatelja. To su ovi isti drugovi koje vidim oko sebe, nemirni i zaigrani.

U razmišljanju zvono je prekinulo moja sjećanja.

Danijela Narančić, 6.b

PROLAZE DANI DJETINJSTVA, DANI RADOSTI I SNOVA

Bili smo tako dugo zajedno, zajedno smo pretrčali četrnaest godina, a sada odlazi, tiho nečujno. Brojim posljednje korake, koji odmiču, žure, jer ono me napušta. Htjela bih da se vrati, da ponovo budemo zajedno, da još budem mala djevojčica.

Plašt nošen vjetrom snova odnosi moje djetinjstvo daleko u nepovrat. Bilo nam je tako lijepo zajedno. Slušali smo priču vjetra, ogledali se u modroj rijeci, trčali zelenim livadama, radosno pjevali na sav glas, zajedno smo plakali i smijali se. A sad me napušta, odlazi od mene a ja tako želim da ga sačuvam i da nas ništa ne rastavi. Zar više nika da neće doći u moj život, da li me stvarno napustilo? Da ono je otišlo.

Nestale su naše slike u modroj rijeci, odnijeli su valovi rijeke moje djetinjstvo daleko u neku luku gdje će utonuti u miru i zauvijek ostati. Polako krećem stazama mladosti. Ona je tu. Ulazi u moj život, ispunjava ga brigama, razmišljanjima.

S radosti i strahom očekujem sve ono nepoznato što dolazi, hrlim u susret svemu onom lijepom što donosi mladost.

Poći ću stazama mladosti, ali u kutu srca nosit ću djelić svog djetinjstva.

Ingrid Mitrović, 8.c

KUCA RASTANAK U MOM SRCU

Uskoro će zazvoniti posljednje zvono u osnovnoj školi.

Posljednji put ću tada sjediti u ovoj klupi, ići u zgradu u kojoj sam naučila mnogo toga. Jer osam godina nije malo.

Zlatnim žicama sjećanja vraćam se na početak svog školovanja i još uvijek čujem to zvono, to prvo zvonce. Koliko je bilo uzbuđenja kada sam sa svojim drugovima iz razreda prvi put bojažljivo ulazila u veliku "zgradu znanja". Koliko je bilo teškoća pri svladavanju prvih slova, brojki, koliko je bilo djačkih dogodovština.

Svaki razred promatram u sjećanju kao film. Vidim nastavnike, nas, ploču. Polako, razred po razred i stigismo do kraja. Sada treba da kažem zbogom osnovnoj školi. Sada kada je početak toliko dalek da se jedva nazire, a kraj blizu da se jedva povjeruje, tonem u dubinama prošlosti i otvaram školjku uspomena.

Kuca rastanak u mom srcu, u srcu svakog osmoškolca. U ovom trenutku ukrštavaju se prošlost, sadašnjost i budućnost i moje su misli na raskršću. Skidam prašinu zaborava sa svih tih zajednički provedenih trenutaka kada sam priželjkivala ovaj trenutak.

Željela bih da zadržim protekle dane. Razgrćem zavjese prošlosti ali virim i kroz zavjese budućnosti.

Završavamo 8. razred. Raspršit ćemo se svatko u neku srednju školu, a osjećaj drugarstva zajedno s osjećajem tuge ostat će zauvijek u sjećanju svakog od nas.

Zvone u meni stihovi Dušana Radovića zajedno sa snovima koji označavaju kraj osnovne škole:

"Šta je na kraju srede. Četvrtak.

A na kraju četvrtka. Petak.

A na kraju svih krajeva?

Uvek je jedan novi početak.

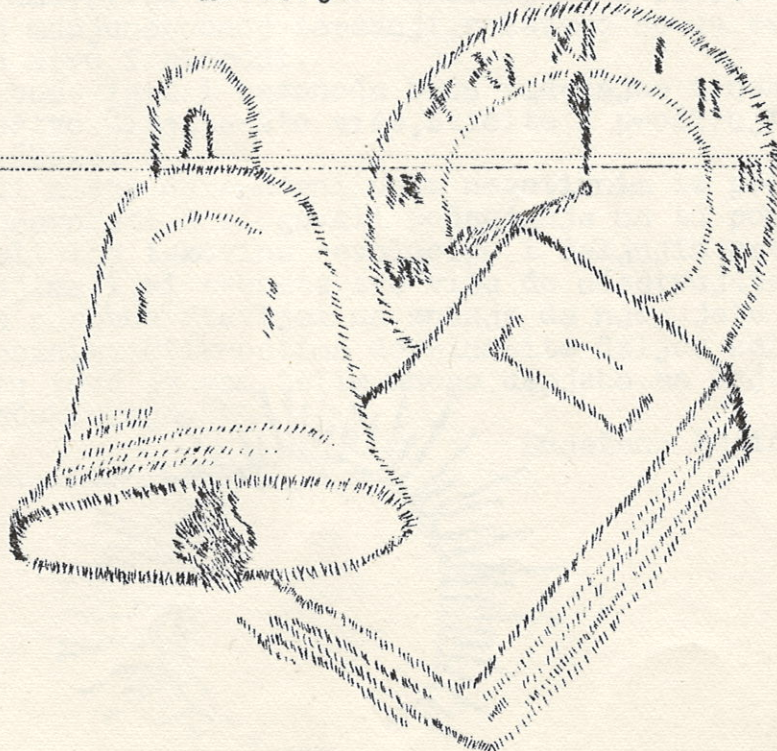
Krajevi se potroše,

počeci uvek traju.

Početak-eto šta je

na kraju."

Josipa Brkić, 8.b

DJECI SVIJETA

Dodjite, djeco,
 crna, žuta i bijela,
 dodjite, u zemlju sreće
 i veselja !
 Žuta djevojčice, zaboravi
 crna zgarišta svog sela
 na prostranim rižinim poljima.
 Crni dječake, dodji,
 ovdje nema brujanja aviona,
 nema vatra i dima .
 Dodjite u zemlju
 u kojoj sunce radosno sja,
 u zemlju
 u kojoj bijeli golub slobodno polijeće,
 gdje dječja lica blistaju od sreće.
 Dodjite u zemlju prijateljstva,
 Dodjite, sva djeco svijeta !

Horvat Sanja, 8.b

DJETINJSTVO U MIRU I SLOBODI

Ova godina je proglašena Međunarodnom godinom djeteta.
 U prilici smo da svi zajedno radom potvrdimo Titove riječi,
 da sva djeca svijeta trebaju rasti, kao i mi u Jugoslaviji u miru i slobodi. Na sjednici Jugoslavenskog odbora za Međunarodnu godinu djeteta pročitana je poruka druga Tita djeci Jugoslavije u kojoj se kaže:

"Draga djeco,

Htio bih da vam se obratim i ovom prilikom, na samom početku godine koja je proglašena vašom. Vi znate da je starija generacija u narodnooslobodilačkom ratu izvojevala i nastavila da se bori u poslijeratnoj izgradnji za sve bolje uslove života naših ljudi. Pri tome je uvijek imala na umu, prije svega, vašu sadašnjost i budućnost.

U našoj međunarodnoj saradnji, zalažemo se da sva djeca svijeta rastu kao i vi, u miru i slobodi.

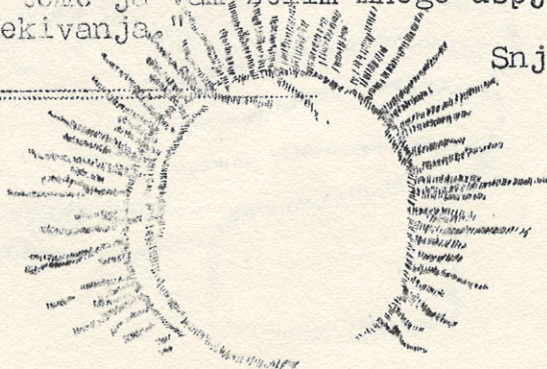
Neka i vaše igre i razonoda budu sadržajne i neka podstiču maštu i stvaralaštvo. Čitajte što više, stičite i proširujte svoje znanje i u školi i van škole.

Vi mladi niste opterećeni onim negativnim iz prošlosti u kojoj nije bilo ravnopravnosti i sloge. Ali podsećanje na to pomaže da se potpunije shvati veličina tekovina revolucije i daljnjih preobražaja koji su u toku, a u kojima i vi trebate sve više da učestvujete.

Ja vam posebno stavljam na znanje da negujete bratstvo i jedinstvo i da raznim aktivnostima doprinosite daljem zbližavanju.

U svemu tome ja vam želim mnogo uspjeha, sa uvjerenjem da ćete opravdati naša očekivanja."

Snježana Pejić, 4.c

7

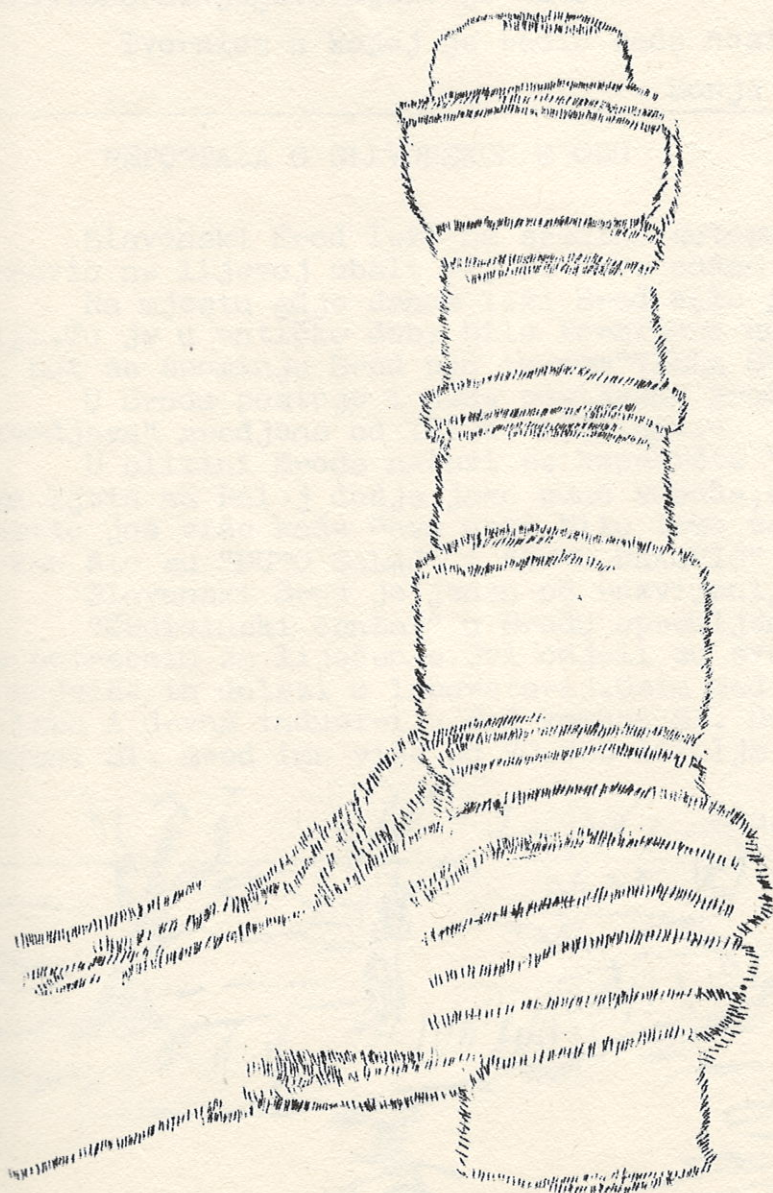
TITU ZA RODJENDAN NAJSRDAČNIJE ČESTITKE I
NAJBOLJE ŽELJE

Svake godine u naš grad dolazi štafeta sa rođjendanskim pozdravima našem voljenom drugu Titu. U njoj su izrečene sve želje naroda cijele Jugoslavije, a pogotovo nas djece. Tako je i u našem gradu osvanuo 13. svibanj, divan, sunčan dan kada je stigla Štafeta mladosti.

Štafetnu palicu na svečano ukrašenu tribinu donio je Marko Juraković, a od njega je Štafetu primio Nikola Rukavina koji je zatim govorio na zboru o velikom djelu druga Tita.

Prije Štafete mladosti stiglo je oko 40 lokalnih štafeta. Nakon što je izveden kulturno umjetnički program Štafeta mladosti je nastavila svoj put.

Ceranec Mirta, 6.a

ĐURO ĐAKOVIĆ, heroj i revolucionar

Ovih se dana u našem gradu, a i u čitavoj Jugoslaviji proslavlja šestdesetgodišnjica KPJ. Ove godine navršava se i pedeset godina od smrti Đure Đakovića organizacionog sekretara Centralnog komiteta Komunističke partije Jugoslavije.

Od mnogih revolucionara, koji su se istakli u našem radničkom pokretu, istaknuto mjesto zauzima Đuro Đaković. On je u našu revolucionarnu prošlost utkao trajno vrijedno djelo, kojim se svrstao u red najsvjetlijih likova revolucionarne borbe. Rađajući među radnicima, upoznao je mnoge tegobe tog života. Uvidio je da se uspjeh u radničkoj borbi može postići samo ako tu borbu prihvate radnici i nepokolebljivo se bore za ostvarivanje svojih ciljeva.

Đuru Đakovića su uhvatili 20. aprila u Zagrebu. Osljedi mučenja odveli su ga na slovensko-austrijsku granicu i tu mučki ubili. Tako je naš grad, a i čitava Jugoslavija, izgubila velikog heroja i prekaljenog revolucionara. Njegovo djelo je ostalo.

Tvornica u kojoj je radio sada nosi njegovo ime.

Sonja Vlahović, 8.c

REPORTAŽA O SLAVONSKOM BRODU

Slavonski Brod leži na sredini autoputa Zagreb-Beograd. Brod se razvio na lijevoj obali rijeke Save podno ogranka Dilja.

Na mjestu gdje danas leži Brod bilo je naselje već u prethistoriji. Tu je u antičko doba bilo formirano naselje Marsonija, a 1244. g prvi put se spominje Brod pod imenom "VILLA BROID".

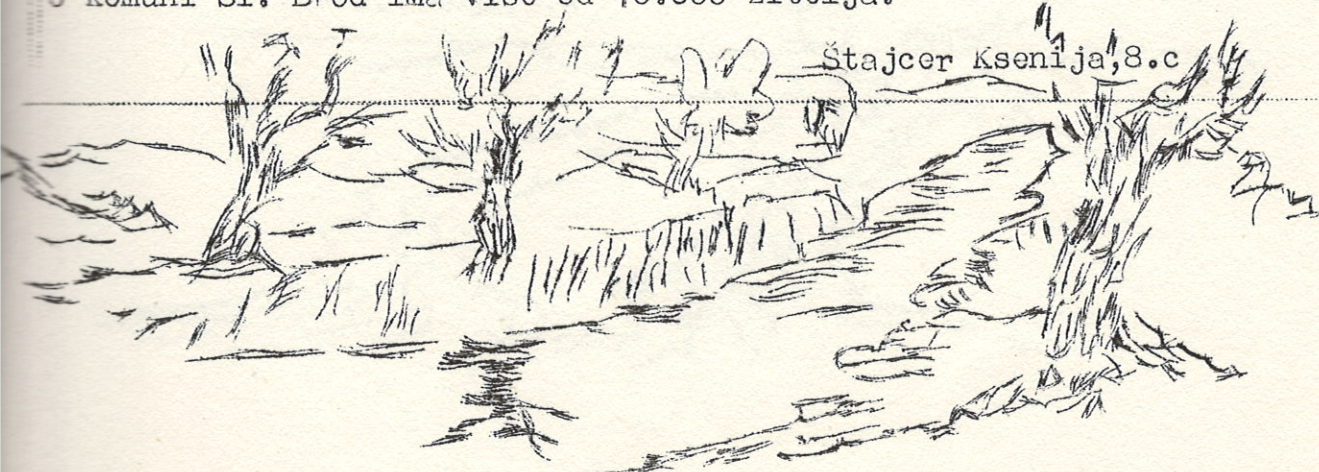
U Brodu postoje i neke povijesne građevine kao što je "Vaubanova tvrđava" građena od 1722 do 1741. god. -

U blizini Broda nalazi se kupalište "Poloj" na rijeci Savi. Preko ljeta na Poloj dodje jako puno kupaca, ali ja mislim da bi njih dolazilo još više kada Šava nebi bilo tako zagađena. U Brodu postoje KUD kao što su "ĐURO SALAJ" i "ĐURO ĐAKOVIĆ" i drugi.

Slavonski Brod je jedan od razvijenijih gradova u Jugoslaviji.

"Medicinski centar" u Brodu opremljen je najmodernijim aparatima potrebnim za liječenje. Svi odjeli su svaki dan puni bolesnika, ali najviše ih dolazi u laboratorij. Osim medicine u Brodu je razvijena metalska i drvna industrija. Pod komunu Sl. Brod spadaju i mnoga sela. U komuni Sl. Brod ima više od 70.000 žitelja.

Štajcer Ksenija, 8.c

VOLIM TE, GRADE MOJ

Volim tvoje parkove, široke ulice i
veselu igru djece. Volim Savu i njene valove
koji zapljuskuju tvoje obale i odnose priču
o tebi, grade moj.

Volim tišinu u mirno majsko jutro,
volim titranje svjetiljki u drvoredima.
Volim tvoje proljeće i svaki smiješak
sunca, upućen tebi, grade moj.

Đurić Jasna, 6.b

DNI S K O

D O Đ I

Dodi da se zajedno igramo
dodji da trčimo gradskim ulicama,
dodji da stojimo na kiši
okrećući šarene kišobrane.
Dodi da trčimo zelenim livadama,
da beremo cvijeće.
Dodi da spletemo vijenac prijateljstva.

Narančić Danijela, 6.b

U suncu reflektora,
u vrtlogu dima,
u moru traperica
i coca-cole,
u ritmu bubnjeva
i gitara
vrte se naše želje,
lepršaju dani mladosti.

Marjanović Š. 7.c

V J E T R U

Vjetre,
uhvati osmijeh
mojih usana,
uhvati pogled
mojih očiju.
Odnesi ih, vjetre,
do jednih očiju
ljepših od neba,
do jednih usana
ljepših od pupoljka.

Odnesi ih,
ali mi ih vrati,
Vjetre!

Horvat Sanja, 8.a

PROLJETNE SLIKE

Na plavom nebu
izvirilo je jutarnje sunce,
u beskrajnom zelenilu livade
ogledaju se žuti jaglaci,
blagi povjetarac miluje
raskošne grane breze.

Nada Sekulić, 6.b

P R V I P U T N A P L E S U

Tražim te pogledom.
Pa zbog tebe sam i došla.
Zbog tebe sam
satima molila mamu
da me pusti.
Sad sam tu.
Čekam te.
Ulaziš uz nju, nasmijan.
Peku me od dima oči,
nova haljina mi tijesna,
Bole me noge u visokoj peti.

Bježim van.
Konačno kod kuće.
"Mama, je li prošao crtić?"

Josipa Brkić, 8.b

Š K O L S K E L J U B A V I

Dok nastavnik tumači
formule i teoreme,
neki se pogledi sreću,
neke se usne smiješe,
neke ruke po stolu
ispisuju imena.
Neka se ljubavi radjaju,
neka stidljivo rastu.

Marjanović Stefica, 7.c

V O L I M

Volim cvrkut ptica
u rano proljetno jutro,
volim tiho udaranje bezbrojnih
kapljica kiše o moj propzor,
volim žubor bistrog potočića,
šum valova moje rijeke.
Volim blagi trepet zvijezda
i topli zagrljaj sunca.

Narančić Danijela, 6.b

S U N C E

Velika zlatna kugla
blista na horizontu.

Moje se lice kupala
u sjaju njenih zraka.

Horvat Sanja, 8.b

B R E Z A

Drhturi u njihaju noći.
Zaljubljeni lahor mrsi joj
kosu,
poljupcima suši suze
na orošenom lišću.

Ona uzdasima žamori.
I blista mjesečev osmijeh
u njenim granama.

Gordana Mitrović, 7.c

M I

Nestašna djeca
u pletenici mladosti:
Veselimo se suncu,
trčimo zagrljeni loveći
vjetar.

U jesen plaćemo za lastama
koje odlaze
i čekamo proljeće
da se ponovo vrati.

Zrinka Fajdetić, 8.a

PJESMA ZA MOJ RAZRED

Ovo je pjesma za moj razred,
pjesma za trideset i sedam djaka,
za radoznale zjenice,
za dane mladosti
neukroćene radosti.

Ovo je pjesma za moj razred
za nastavnike,

strobe i nasmijane,
za moje drugove,
vedre i nestašne.

Marjanović Štefica, 7.c

S U Z A

Mala topla suza -

kap tuge u mojim očima.

Ponekad kap radosti
u mojoj sreći.

Ingriđ Mitrović, 8.c

Sunce se polako uvlači

u beskrajnu kolijevku snova.

Ja vidim tvoje oči

i čujem tvoj glas

mada znam

da si daleko.

Josipa Brkić, 8.b

ŠKOLA U PRIRODI

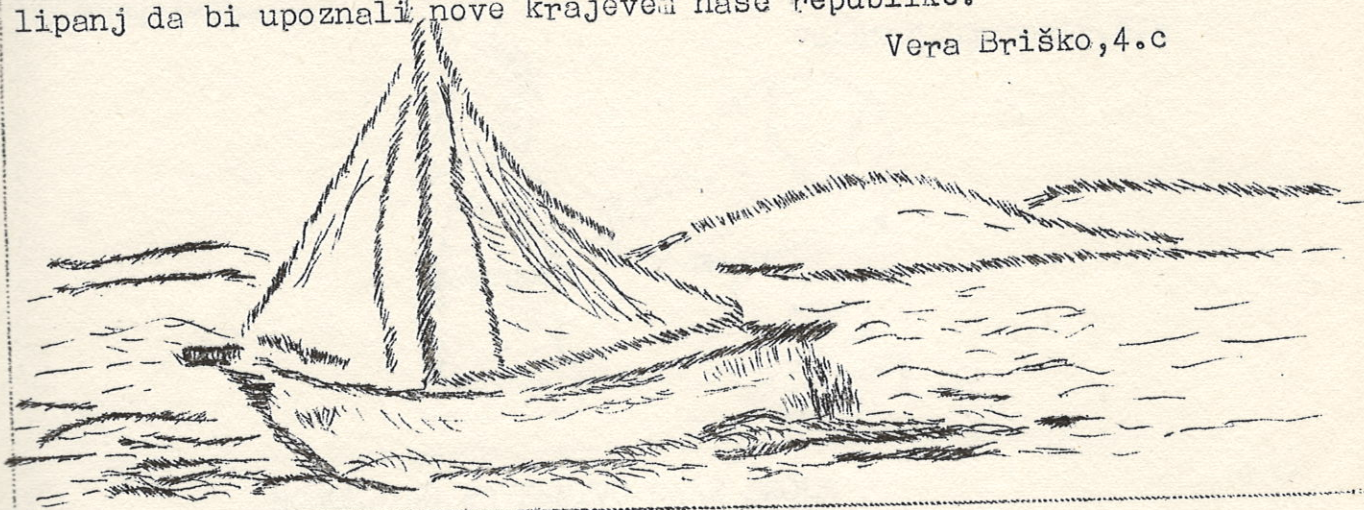
Naš grad prvi put organizira školu u prirodi.

Nastava će se organizirati uz pomoć ruštva "Naša djeca" iz Slavenskog Broda, a održavat će se u Starigradu na otoku Hvaru i to u tri smjene u mjesecu lipnju.

Polaznici ljetne škole bit će učenici četvrtih razreda svih osnovnih škola iz našeg grada. Troškovi smještaja snositi će roditelji.

Izvršeno je anketiranje roditelja i učenika koje je pokazalo veliki interes za tu vrstu nastave. Učenici nestrpljivo očekuju mjesec lipanj da bi upoznali nove krajeve naše republike.

Vera Briško, 4.c

B J E S N O Ć A

U brodskoj regiji se iznenada pojavila opaka bolest-bjesnilo.

Smatra se da su je donijele lisice i ostale šumske zvijeri. U krug zaraženih spadaju lisice, vukovi, lasice, kune, jazavci pa psi i mačke. Bjesnilo je bolest od koje je smrt neminovna ako se zaražena osoba ne cijepi. Bolest se prenosi ugrizom zaražene životinje, a nije ni preporučljivo približavati se životinjama sumnjivog ponašanja.

Vlasnici pasa ili mačaka pri prvoj pojavi simptoma te bolesti obavezni su prijaviti životinje veterinaru.

Simptomi su neobično ponašanje, neobična smirenost, potmulo režanje i nepovjerljivost prema gošpodaru, a kasnije ujedanje.

Čovjek kojeg je ugrizla bolesna životinja obavezno se mora javiti liječniku.

Mihić Danko, 6.c

ŠAHOVSKA SEKCIJA

Ove godine u našoj školi počela je radom šahovska sekcija. U njoj su obuhvaćeni učenici i učenice od trećeg do osmog razreda. Najprije su se takmičili između sebe u školi, a kasnije su najbolja četvorica iz školskog takmičenja išla na općinsko takmičenje gdje su bili prvi.

Tako su stekli pravo da sudjeluju na republičkom takmičenju. Republičko takmičenje održano je u mjesecu svibnju u Rapcu gdje je naša ekipa također postigla dobre rezultate obzirom na kratke pripreme.

Vučetić Ljubomir, 6.b

NOGOMETNO PRVENSTVO NAŠE SKOLE

U našoj školi kao i prošle godine održat će se školsko prvenstvo u nogometu.

Pravo učestvovanja imaju svi viši razredi. Takmičenje će se održati na školskom rukometnom igralištu. Utakmice će suditi drug nastavnik tjelesnog odgoja. Takmičenje će se odigrati u kup sistemu.

Natjecanje će početi krajem petog mjeseca.

Bašić Ivan, 6.c

Š A L E

Razlomci

Nasta vnik upita učenika:

"Što bismo dobili kad bismo krompir prerezali po pola?"

"Polovine!"

"A kad bismo te polovine opet prepolovili?"

"Četvrtine."

"A kad bismo te četvrtine opet prepolovili?"

"Osmine."

"A kad bismo i te osmine još pet puta raspolovili?"

"Pire-krompir."

Mihić Danko, 6.c

Sve bez plača

Na satu tehničkog odgoja Goran se porezao.

U to vrijeme naidje nastavnik i upita ga:

"Čudno, Gorane, porezao si se, ali ne plačeš."

Goran: "Nisam znao da ste ovdje."

Sablić Ljilja, 5.b

J e z i k

-Tata, zašto se uvijek kaže "materin jezik", a ne

"očev jezik"?

-Moj sinko, zar ne vidiš tko se jezikom više služi.

Vera Briški, 4.c

T u č a

Učitelj pita Ivicu: "Ako ti imaš dvije jabuke i uzmeš od brata još dvije, što će nastati?"

Ivica: "Tuča."

Ovako i onako

Učitelj upita Slavicu: "Kako se kaže: more ili može?"

"Pa, mere i ovako i onako, družu učitelju", javi se ona.

Sandra Švaganović, 4.c

Z n a o n a

Tata ispituje snježanino znanje: "Koliko je osam podijeljeno sa dva?"

"Vodoravno ili okomito?" upita ona.

"Pa kako može biti vodoravno ili okomito?" začudi se tata.

"Tako. Ako podijelimo vodoravno dobijemo nula, a ako podijelimo okomito, dobijemo tri", odgovori važno snježana.

Sandra Švaganović, 4.c